

fremSATTE ved den Lejlighed, har han delvis tidligere haft Anledning til at fremsætte under Forsvarslovenes Behandling her i Tinget, saa den Del af Udtalelserne skal jeg ikke dvæle nærmere ved. Det ærede Medlem talte om, at den Grænse, der blev Resultatet i 1920, maa nu ligge fast, det anerkendes fra alle Sider o. s. v. Dette er fuldkommen rigtigt, det har jeg ogsaa Gang paa Gang hævdet. Men jeg ønsker dog at sige til det ærede Medlem, at Spørgsmaalet om, hvorvidt vi her staar overfor en Evighedsgrænse, afhænger dog ikke mindst af den til enhver Tid levende Folkevillie. Jeg anerkender gerne, at det ærede Medlem er af den Opfattelse, at det danske Mindretal Syd for Grænsen fra den danske Stats og den danske Befolknings Side bør støttes i Bevarelsen af dansk Nationalitet og Kultur, og jeg kan kun glæde mig over, at det ærede Medlem fremsætter denne Udtalelse, skønt jeg selvfølgelig i Forvejen ved, at dette dækker hans Opfattelse. Men naar det ærede Medlem dertil knytter en Række politiske Betragtninger, der gaar ud paa, at det, han kalder „Grænsespørgsmaalet“, skal bringes nedad og indsnævres, da er, forekommer det mig, det ærede Medlem inde paa et Omraade, hvor Livet følger sine egne Love og ingen Doktriner af den ene eller anden Natur.

Hvorledes de nationale Brydninger og Mod sætninger skal kunne forløbe, uden at man fra begge Parters Side søger at vinde Tilgang, søger at øge sine Rækker, forstaar jeg ikke. Det ærede Medlem Hr. Schmidt og hans Meningsfæller gør dette Nord for Grænsen blandt en alt overvejende dansk-talende Befolkning; og hvad der gælder der, maa vel ogsaa gælde Syd for Grænsen. Det hjælper virkelig ikke, efter at Selvbestemmelsesretten er sat i Højsædet, efter at Grænselægningen har delt et aarhundred-gammelt Enhedsomraade, efter at Tanker af vidt forskellig Art er sat i Bevægelse Nord og Syd for Grænsen, da at sige til Befolkningen paa begge Sider af Grænsen, saaledes som der „Zauberlehrling“ siger i Goethes berømte Digt, efter at Vandet for Alvor er begyndt at strømme: Ein verruchter Besen, der nicht hören will! Stock, der du gewesen, steh' doch wieder still!

Jeg skal derefter gaa over til en Række andre Spørgsmaal, som jeg har fremdraget her under Finanslovforslagets Drøftelse. Jeg skal begynde med at takke den højtærede Statsminister for det Løfte, han gav om Nedsættelse af en Simplificeringskommission med den Opgave for Øje at forenkle hele

Administrationen. Ligeledes takker jeg den højtærede Statsminister for hans Tilsagn om en Kroneunderstøttelse til de slesvigske Landmænd, der igennem den tyske Militærforvaltnings Anlæg under Krigen har lidt betydelig Skade, og som først har faaet deres „Kriegsleistung“ udbetalt, efter at de dansk-tyske Forhandlinger var afsluttet, med det Resultat, at den i Mark fastsatte Erstatning fuldstændig havde mistet sin Værdi.

Jeg takker den højtærede Minister for offentlige Arbejder for det velvillige Svar, han gav paa min Forespørgsel om den noget rigoristiske Fremgangsmaade vedrørende de afskedigede 35 Jernbaneelever. Det glæder mig, at den højtærede Minister selv erkender, at den Afgørelse, der blev truffet, maaske var noget rigoristisk, og at der for saa vidt nu er raadet Bod herpaa, som de paagældende Elever, for saa vidt de ønsker at komme ind til Statsbanerne igen, vil faa Lov til at underkaste sig Eksamen, i alt Fald de af dem, som man mener har nogen Mulighed for at bestaa.

Der er et Spørgsmaal, som jeg efter mit Partis Anmodning skal rejse overfor den højtærede Statsminister. Det er et Spørgsmaal, der, saa vidt jeg ved, gentagne Gange har været Genstand for Forhandling mellem den paagældende Kreds af Personer og Stats- og Justitsministeriet, nemlig Spørgsmaalet vedrørende de saakaldte Mark-Hypoteker i de sønderjydske Landsdele. Det er min Opfattelse, at der her i sin Tid er begaaet en ganske overordentlig beklagelig Fejl. Jeg vil dog straks indrømme, at det ingenlunde er min Mening at paastaa, at der er begaaet nogen Fejl fra den højtærede Regerings Side. Spørgsmaalet ligger overmaade vanskeligt og overmaade kompliceret. Men den Uro, der idelig er om dette Spørgsmaal, den forfærdelig stærke Kritik, der Gang paa Gang fremkommer i den Anledning, vilde der efter mit Partis Overbevisning formentlig bedst kunne raades Bod paa, hvis der ned-sattes en Specialkommission, hvori ogsaa Markhypotekejerne var repræsenteret, som kunde undersøge Spørgsmaalet, saaledes som det har udviklet sig, og saaledes som det ligger. Jeg tror, at hvis en saadan Kommission fik Spørgsmaalet op til Undersøgelse, vilde der, ganske bortset fra, hvad Resultatet maatte blive — thi om dette tør jeg ikke udtale nogen som helst Formening —, blive skaffet Ro om selve Spørgsmaalet. Dersom det fra det konservative Folkepartis Side i sin Tid fremsatte Forslag til Valutaregulering, dette Forslag, der gik ud paa, at alle bestaaende Skyldforhold, alt-